



Krásou proti zoufalství

Různých sdružení na pomoc kočkám existuje hodně. A většina z nich řeší dost podobné problémy. Aktivistky vystupující pod názvem Kočky SOS Hodonín se však kromě klasických potíží potýkají třeba i s místní radnicí.

Město kde je zákaz nakrmit kočku? Město, které bojuje s lidmi, kteří chtějí pomáhat? Ze to zní zvláštně? Ano, ale vezměme to od začátku. Čím dál častěji rozšířenou praxí, jak obce řeší zodpovědnost za opuštěná zvířata, je uzavření smlouvy o spolupráci se soukromým útulkem či založení útulku městského. Ale v Hodoníně je všechno, nebo alespoň leccos, jinak. „Zatímco v některých ostatních městech městské úřady na kastrace opuštěných koček přispívají, Hodonín zvolil cestu zákazu a bojketu činnosti lidí,

kterí se snaží situaci efektivně řešit,“ vysvětluje Naďa Tomalová, předsedkyně sdružení Kočky SOS Hodonín, jehož členky provozují rozsáhlý program na zlepšení podmínek volně žijících koček. V Hodoníně byl vydán jakýsi „neoficiální“ zákaz krmení venkovních koček, a to prostřednictvím článku s názvem „Nekrmte toulavé kočky!“ v Hodonínských listech, kde jsou občané vysloveně

varováni, že: „Odkládání potravin na veřejně přístupná místa je považováno za znečišťování veřejného prostranství a policie může uložit za tento přestupek pokutu do výše 1 000 Kč.“ Dále zmíněný článek vyloženě nabádal k udavačství následující výzvu: „Žádáme občany, aby v případě, že uvidí někoho odkládat potraviny na plochách veřejné zeleně, o tom okamžitě informovali na bez-

platném telefonním čísle 156 městskou policii.“ Asi nepřekvapí, že následovala rozsáhlá korespondence mezi členkami sdružení a představiteli města.

A na webových stránkách Kočky SOS zjistíte, že tohle není první bitva, kterou město s ženami ze sdružení vedlo.

Za této situace pak asi není divu, že radnice činnost sdružení nejenže nijak finančně nepodporuje, ale dokonce se proti němu staví vysloveně odmítavě.

„V srpnu jsme podaly na městský úřad oficiální žádost, aby město formou příspěvků na kastrace koček své občany motivovalo k tomu, aby kočky

nechávali kastrovat. Rovněž jsme žádaly, aby byla vyčleněna místa, kam kočkám můžeme dát polystyrenové boudičky a misky s jídlem tak, aby je nikdo nesměl vyhodit nebo ničit,“ vzpomíná další členka sdružení, Lucie Malečková. „Jedinou reakcí města bylo, že do lokalit, které jsme v návrhu uvedly, vysílala nyní pravidelně úklidovou firmu, která misky s křmením vyhazuje,“ smutně konstatuje dobrovolnice.



Postelová siesta
v jednom z hodonínských depozit



Najdi pět rozdílů:

Vendulka v květnu 2010

Vendulka v listopadu 2010



Santana v červnu 2010

Santana v novém domově v prosinci 2010



990 kastrací

Obě kočičí aktivistky a jejich spolupracovnice se snaží kočkám strádajícím v hodonínských ulicích pomáhat už dlouhá léta. Občanské sdružení Kočky SOS bylo založeno v březnu roku 2006, fakticky však jeho hlavní představitelky zvířatům pomáhají už od roku 1989, kdy nynější předsedkyně Kočky SOS Naďa Tomalová a její tehdejší kolegyně Marie Brázdilová, nejprve jako soukromé osoby a posléze pod záštitou První společnosti za práva koček, začaly krmit a kastrovat bezprizorní kočky žijící v ulicích města.

V roce 2005 se k nim připojila další milovnice koček Lucie Malečková, která se dnes společně s Naďou Tomalovou věnuje nejen záchraně, léčení, péči a umísťování opuštěných koček, ale realizuje i rozsáhlý kastrací program. „Od počátku naší existence až do konce září 2011 jsme nechaly vykastrovat 990 koček. Řadu z nich, především ty plaché, jsme po kastraci vrátily do původních lokalit, kde jim zajišťujeme krmení. Těch je v současné době kolem 150,“ vypočítává Tomalová. „Ochočené kočky naopak bereme k sobě domů, do takzvaných depozit, protože žádné zvláštní prostory pro útulek nemáme, a hledáme jim prostřednictvím inzerce

na internetu nové domovy. Od roku 2005 do konce září 2011 jsme takto umístily celkem 763 koček,“ doplňuje Malečková. Další tři členky sdružení, Alena Březovská, Leona Honců a Petra Podářilová, se starají o propagaci, shánění sponzorů, inzerci koček k umístění či výrobu a prodej dárkových předmětů, které sdružení za příspěvky na kočky nabízí svým sponzorům.

Své náklady hradí Kočky SOS výlučně z dobrovolných příspěvků soukromých dárčů. Ty přitom nejsou nikak vysoké. „Valná většina měsíčních částeck, které nám lidé na účet sdružení zasílají, se pohybuje od 100 do 300 Kč. Tím, že jsou pravidelné, pro nás však představují velkou pomoc,“ upřesňuje Podářilová.

Proti všem?

Kočky SOS se rovněž aktivně angažují v případě, kdy v médiích vyjde článek, přiblížující soužití s kočkami ve špatném světle, jako například v roce 2007, kdy novinář Milan Fridrich uvěřejnil fejeton, ve kterém se vysloveně stavěl proti kastracím. Reagovaly i na článek v MF Dnes, kde se objevila řada nepravd

v souvislosti se soužitím s kočkou. Největším bojem však zůstává boj s hodonínskými zastupiteli – jeden z nich, Jiří Koliba, který je zároveň ředitelem zdejší zoologické zahrady, totiž prý nechal v červenci utratit tři kočky, které již za minulého vedení bez problémů žily v areálu zoo. „Starala se zde o ně pokladní, která si jednu z nich chtěla osvojit. Po návratu z dovolené však kočky nikde nenašla. Až posléze zjistila, že je její šéf nechal utratit,“ vysvětluje Podářilová. Kočky SOS chtěly podat na ředitele zoo i veterináře, který utracení provedl, trestní oznámení. Právní pomoc jim přitom bezplatně poskytl i známá advokátka Klára Slámová, kterou možná čtenáři znají z kauzy Jiřího Kajinky. Bohužel ani takto závažný čin není možný klasifikovat jako trestný čin, ale pouze jako přestupek. Nezbylo než učinit podání na příslušný odbor městského úřadu, který, zcela nepřekvapivě, toto podání shledal nedůvodným. Sdružení se však nevzdává a v listopadu podalo žádost o přezkum a zahájení řízení.

Nevyhnutelný stop

V přijímání nových opuštěných zvířat mají nyní Kočky SOS stop stav. Ze zprávy za minulé čtvrtletí, která je uveřejněna na webových stránkách sdružení, jasně vyplývá, že tato situace byla nevyhnutelná. Za toto období bylo sdružením přijato 49 koček, umístit se jich však podařilo pouze 18. V současné době čeká ve čtyřech depozitech na nový domov na 74 koček. „Hledání nových domovů pro naše svěřence je rok od roku těžké,“ svěřuje se Leona Honců, která pro Kočky SOS zajišťuje inzerci. „Internet je totiž plný nabídek kočat od lidí, kteří své kočky nekastrují, a koťata – v tom lepším případě, neboť v tom horším je zabijí nebo někde vyhodí – nabízejí k osvojení

Pro koho jsou nabízené kočky vhodné?

Na stranách 72 a 73 najdete nabídku hodonínských koček vhodných k adopci. A jaký domov by pro ně byl ideální? „Není pravda, že všechny kočky potřebují výběh. Většina z nich může žít spokojený život i v bytě, je jen třeba jim poskytnout dostatek podnětů. U mladších koček doporučujeme kamaráda a samozřejmě škrabádlo a hračky. Starší kočky kočičího kamaráda nepotřebují, ale zas je nutné, aby s nimi byl více doma jejich majitel. Tomu, kdo je celé dny v práci, proto rozumně doporučujeme vzít si kočky rovnou dvě. Ke starším lidem, kteří jsou celé dny doma, je naopak ideální volbou starší kočka, která se jim nebude motat pod nohami a hrát si s nimi na honěnou, ale bude šťastná, že se jim může stulit na klině a divat se s nimi na televizi,“ upozorňuje předsedkyně Naďa Tomalová na to, že lidé by výběr kočky měli přizpůsobit podmírkám, které jí mohou nabídnout.



Focení kalendáře bylo zábavné a občas i náročné

zadarmo, často i s výbavou a s dovozem.“ Takové nabídky pochopitelně útulky, které za kočky od nových majitelů naopak vybírají poplatky, nemohou konkurovat. „Vakcinovaná a odčervená koťata nabízíme za 400 Kč, dospělé kočky, které jsou navíc kastrované, pak za 750 Kč,“ vypočítává Tomalová.

„Tyto částky jsou přitom jen zlomkem toho, kolik by majitel zaplatil za všechna tato ošetření u veterináře sám, takže v konečném důsledku je osvojení kočky z útulku za poplatek levnější než osvojení kotěta zadarmo. U nás osvojenou kočku lze navíc kdykoli vrátit, pokud se o ni majitel nemůže již dál starat, a také radime se všemi problémy, které mohou při soužití s kočkou nastat,“ uvádí další výhody. „Bohužel ale v praxi je to často tak, že si lidé vezmou někde kočku zadarmo a na nás se pak obracejí, když si neví rady s léčbou, chováním nebo si ji už nemohou nechat.“

Není vždy veselo

„Bohužel, smutné příběhy zažíváme každý den,“ zamíří se předsedkyně Kočky SOS Tomalová. „Vzpomínám si na černobílou Vendulku, která sice měla majitele, ale žila život horší než kdejaká opuštěná venkovní kočka. Pobývala totiž v neustálém strachu na střeše garáže, kde si našla útočiště, když si její majitelka pořídila psa, kterého se Vendulka bála. Majitelka nijak neřešila, že se kočka nedojde ani najistí, teprve když z Vendulky byla jen kostra potažená kůží, upozornila nás na ni pošťáčka. Pobyla si u nás sedm měsíců, nyní bydlí spokojeně ještě s jedním z našich bývalých svěřenců v Praze. Každý příběh ale bohužel tak šťastný konec nemá. Kocour Santana přišel jednoho dne ve velmi zuboženém stavu k naší známé na zahrádce. Bylo mu všechno, co mu mohlo být – byl nemocný, teklo mu z nosu

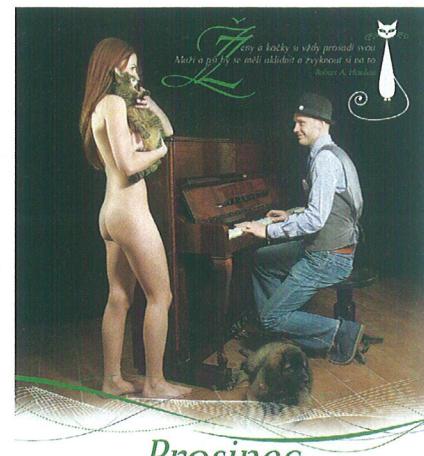
i oči, byl zasvrazený, plný blech, vyhublý na kost. A tak moc vděčný... Když se konečně dal do pořádku a našly jsme pro něj nový domov, kde se o něj s láskou starali, zemřel.“

Bojují i nahotou

O tom, že jsou představitelky sdružení pro své opuštěné svěřence schopny i neobvyklých obětí, svědčí i fakt, že na rok 2012 vytvořily kalendář, ve kterém se objevují v „rouše Evině“, a to samozřejmě ve společnosti svých svěřenky – opuštěných koček. „Propojením ženské a kočičí krásy chceme poukázat na to, že kočky z útulků nejsou o nic horší než kočky šlechtěné (a ženy, které se o ně starají, nejsou žádné blázivé kočičí mámy, ale normální hezké holky),“ píše se v oficiálním propagacním materiálu kalendáře, který rovněž poukazuje na paralelu mezi kočkami a ženami, jak ji viděli či vidí muži z řad známých osobností – u každé fotografie je připojen citát o kočkách, ženách či obojím. Patronát nad kalendářem převzal známý český herec, hudebník a moderátor Jan Budař, který se focení účastnil ve svém volném čase a bez nároku na honorář. A nejen to, na koncertě své kapely Eliščin Band, který proběhl v září 2011 v amfiteátru Lázní Hodonín, kalendář i oficiálně pokřtil. A co ho k tomu vedlo? „Focení jsem se zúčastnil hlavně proto, že mi holky byly sympatické, o kočky mi ani tak nešlo,“ odpovídá s úsměvem.

Spolupráce ve jménu koček

Zatímco ostatní neziskové organizace si své projekty úzkostlivě chrání, Kočky SOS jsou ke „konkurenčním“ útulkům otevřené. Právě v souvislosti s výše



Kočky SOS Hodonín

tel.: 724 142 463
e-mail: Kocky.SOS@seznam.cz
www.kocky-hodonin.estranky.cz
č. ú. 177627810/0600

zmíněným kalendářem nabízejí oplátkou za jeho propagaci útulkům či jiným občanským sdružením finanční příspěvek ve výši 100 Kč z každého takto prodaného kusu. Dosud se ke spolupráci přihlásila Světlouška Svitavy, Mostecké kočky nebo občanské sdružení Podbrdsko.

Stejně jako v případě ostatních institucí, které se věnují opuštěným zvířatům, představuje největší možnou pomoc osvojení opuštěné kočky, je však jasné, že tento druh pomoci nelze poskytnout vždy. Proto nabízí sdružení i jiné možnosti, jako například adopci kočiček na dálku – nyní i v rámci projektu „Adoptuj si plášanku“, kde nabízejí za měsíční příspěvek 150 Kč adopci některé z venku žijících plachých koček. Pomoci lze i koupí kalendáře či jiného dárkového předmětu z nabídky charitativního obchůdku sdružení pro vás či jako dárek pro vaše blízké, nebo naopak koupí dárku pro některou z hodonínských koček v rámci akce „Ježíšek pro kočky bez domova 2011“, která probíhá až do 6. ledna 2012. V neposlední řadě je možné pomoci i zasláním prázdného toneru z tiskárny společnosti Toner team s poznámkou, že se jedná o projekt Kočky SOS Hodonín. „Pro vás je to odpad, pro nás poklad,“ komentují tuto možnost členky sdružení. Všechny informace najdete na webu Kočky SOS.

Text: Kateřina Holá
Foto: Lucie Malečková a Lenka Fialková

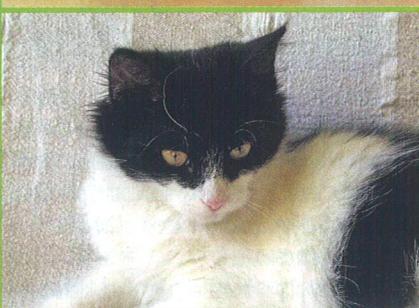
kočičí bazar | kočičí bazar

Athos a Emilka. Athose nar. 5/2009, jsme spolu s dalšími koťaty a kočkami přivezly od paní z Luhačovic, která je chovala ve velmi nevhovujících podmínkách. Na nový domov u nás čeká už 2 roky a 3 měsíce. Emilku nar. 5/2011, našli ještě se sourozenci pejskáři na místě, kde se konají chovatelské burzy. Koťata tam v dešti pod keřem strávila celou noc a byla tak vyděšená, že jsme je chytaly asi hodinu. Jsou u nás od srpna 2011 a jsou to velcí mazlíci, vhodní i k dětem.



Anuška, nar. 6/2010, se zdržovala na statku, odkud nám ji jedna paní přinesla na kastraci. U nás se ukázalo, že je velmi milá, hodná a vděčná, a protože ji na statku předtím honil pes, už jsme ji tam nevrátily. Na nový domov čeká už 8 měsíců.

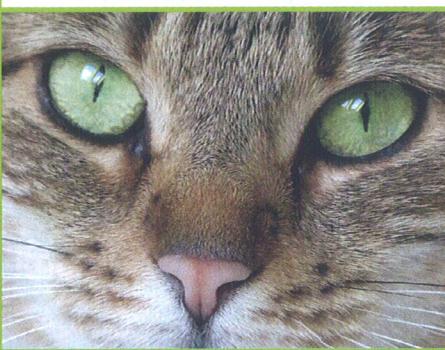
Bruno, nar. 5/2011, se narodil plaché kočce, která jej dovedla na dvůr k jednomu pánovi. Ten zavolal nás. Kočku jsme po kastraci vrátily zpět, pro koťata hledáme nový domov. Bruno je hravý mazlivý a moc milý, na nový domov čeká 5 měsíců.



Deli, nar. 4/2011, nám přivezla paní, která ji našla v Kyjově na silnici. Deli je moc milá k lidem, ale ostatní kočky moc ráda nemá, je proto vhodná jako jedináček.

Dorotku, Barta a Kašpárka odvezl jejich majitel do lesa, kde je nechal napospas osudu. Našel je tam pán, který tam venčil psa. Jsou jim asi 2 měsíce a jsou to milá, hravá koťata.

Eda, nar. 5/2010, byl spolu se sourozenci nalezen v krabici v silnici. Je to milý, mazlivý společník, je u nás už rok a 4 měsíce, za nový domov by byl velmi rád.



Frodo, nar. 4/2011, se narodil přitoulané kočce, kterou krmila naše známá a nenechala ji včas vykastrovat. Je to hravý mazlivý kocourek, vhodný jako společník k podobně staré kočce.

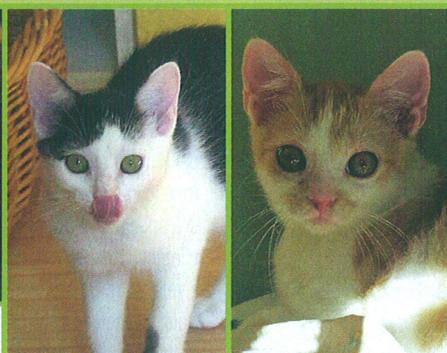
Glendu, nar. 6/2008, jsme odchytily na sídlišti v Hodoníně. Je dost plachá, přestože venku se u jídla nechala chytit i hladit. Nový majitel by tedy měl mít trpělivost a dát jí čas, aby si zvykla. S ostatními kočkami vychází bez problémů.

Heidi, nar. 2009, přinesla její majitelka na veterinára utratit, protože odjízděla do zahraničí a neměla pro ni hlídání. Heidi velmi miluje lidi, ale druhé kočky nemusí. Je vhodná jako jedináček do klidné bezdětné rodiny.

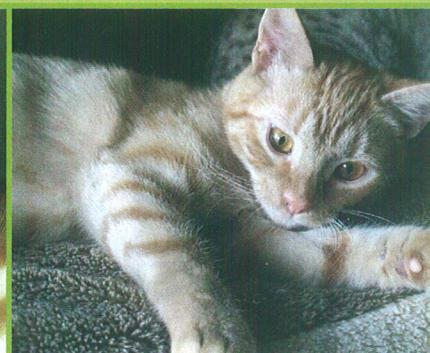
ičí bazar kočičí bazar



Indiána, nar. 7/2011, a jeho sestřičky odložil jejich majitel v krabici na parkovišti pod kolo auta. Nebýt toho, že řidiče auta kolemjdoucí při startování upozornil, že pod kolem něco má, byli by už všichni tři mrtví. Indián je milý, hravý, mazlivý kočičí kluk, vhodný jako společník k podobně staré kočce do bytu nebo do domku se zahrádkou.



Jonatána a Pipina, nar. 5/2011, porodila plachá kočka, která je doveďla na dvůr k jednomu pánoni. Ten zavolal nás. Kočku jsme po kastraci vrátily zpět. Oba jsou vhodní do bytu i do domku se zahrádkou, možno osvojit i společně.



Kryštof, nar. 5/2011, se přitoulal k paní na zahradu v Lužicích. Paní je důchodkyně, má už své 2 kočky, a odmítla si ho nechat. Kryštof je mazlivý, pohodový, s druhými kočkami vychází bez problémů.



Limu, nar. 8/2011, našel jeden pán v lese ještě s bráškou. Bylo jim asi 6 týdnů. Evidentně je tam odnesl jejich majitel. Je milá a hravá, velký mazel.



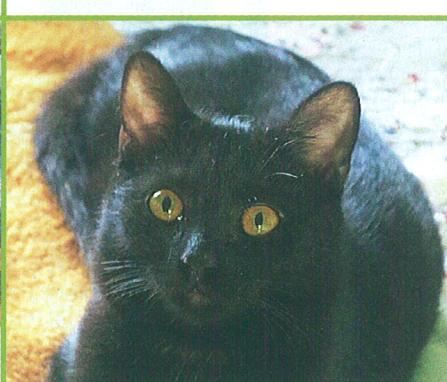
Maruška, nar. 8/2011, hodil její majitel k naší známé ve Strážnici, která tam krmí kočky a hlásí nám nalezence, na balkon. Maruška je moc milá a bezproblémová.



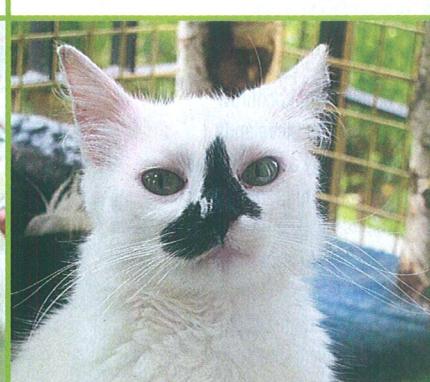
Melina, nar. 7/2007, byla nalezena v zahrádkách u Hodonína. Je trochu bojácnější, ale k lidem, které zná, je velký mazel. Na nový domov už čeká 3 roky.



Melichara, nar. 4/2010, a jeho dva sourozence jsme odchytily v kroví v parku za ekonomickou školou. Všichni tři byli velmi vystrašení, a tak nám dalo hodně práce je chytit. Melichar je u nás už rok a 5 měsíců a není tu spokojený, velmi se přimlouváme za jeho osvojení.



Nikolku, nar. 5/2011, jsme přivezly z Hovoran, kde se potulovala po ulici a žalostně mňoukala. V domácím prostředí se z ní vyklubal velký miláček, je vhodná i k dětem.



Piškotek, nar. 4/2011, byl v září 2011 nalezen na silnici u Blanska, kde ležel plný blech, zubožený a na pokraji smrti. Je to milý, hravý, mazlivý kocourek, bude spokojený v bytě i v domku se zahrádkou.